

Besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland van 31 oktober 2017, tot wijziging van de Uitvoeringsregeling opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied (dorpslinten en stimuleringsgebieden zonne-energie)

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;

Overwegende dat het wenselijk is de Uitvoeringsregeling opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied aan te vullen met de relevante verstedelijkingsstructuur dorpslinten en te voorzien van een specifieke regeling voor stimuleringsgebieden zonne-energie;

Gelet op artikel 82 van de Provinciewet en artikel 32a, zesde en achtste lid, van de Provinciale Ruimtelijke Verordening;

Besluiten:

ARTIKEL I

De Uitvoeringsregeling opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied als volgt te wijzigen:

A

In artikel 1, eerste lid, wordt met verlettering van het daarna volgende onderdeel een nieuw onderdeel b ingevoegd luidende:

“b. dorpslint: langgerekte lijn van aaneengesloten of op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing ten behoeve van overwegend stedelijke functies;”

B

In artikel 2, eerste lid, worden na “bestaand stedelijk gebied” de woorden “of een dorpslint” ingevoegd.

C

In artikel 2 wordt het tweede lid geschrapt en vervangen door het woord “(vervallen)”

D

In artikel 2, derde lid, worden in de onderdelen a, b en c steeds na “bestaand stedelijk gebied” de woorden “of een dorpslint” ingevoegd.

E

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

- De titel van dit artikel wordt vervangen door “Artikel 3 Eisen aan de inpassing van de opstelling voor zonne-energie”
- een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende: “4. De afstand tussen de opstelling voor zonne-energie en woonbebouwing bedraagt minimaal 50 meter.”

F

Na artikel 3 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3a Stimuleringsgebieden zonne-energie

1. Stimuleringsgebieden zonne-energie zijn geometrisch begrensde gebieden zoals aangeduid in bijlage 1.
2. In stimuleringsgebieden zonne-energie is voor een opstelling voor zonne-energie artikel 2 niet van toepassing.
3. In stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek zoals opgenomen in bijlage 1 onder a, geldt in afwijking op artikel 3, eerste lid, dat de hoogte van een opstelling voor zonne-energie niet meer bedraagt dan 2,00 m gemeten vanaf het maaiveld.

G

Aan deze regeling wordt een bijlage 1 Stimuleringsgebieden zonne-energie toegevoegd.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het provinciaal blad waarin het wordt geplaatst.

Haarlem,

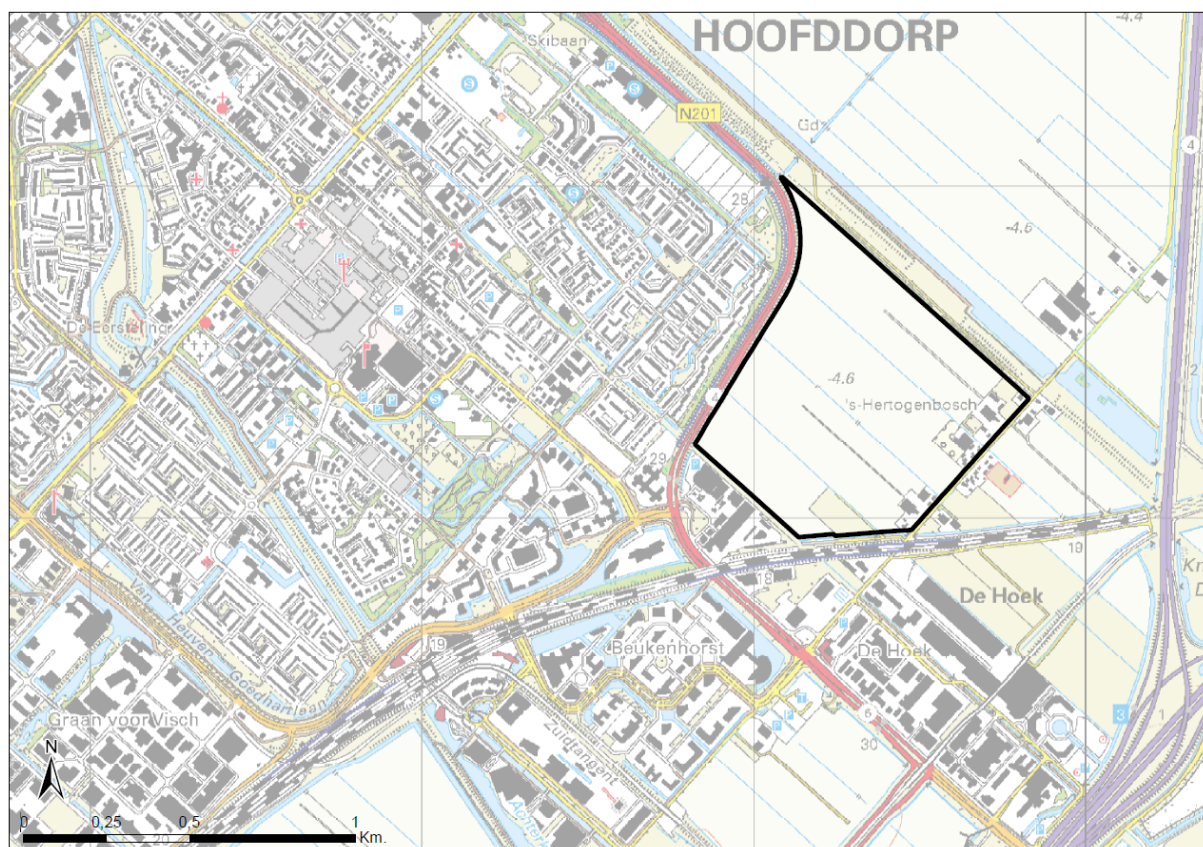
Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,

J.W. Remkes, voorzitter.

R.M. Bergkamp, provinciesecretaris.

BIJLAGE 1 Stimuleringsgebieden zonne-energie

A. Stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek

Toelichting

Algemeen

De Provincie Noord-Holland heeft opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied onder voorwaarden ruimtelijk mogelijk gemaakt met artikel 32a van de Provinciale Ruimtelijke Verordening (vastgesteld door Provinciale Staten op 27-06-2016). Dit artikel 32a van de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) bevat in het zesde lid een delegatiebepaling aan Gedeputeerde Staten (GS) om nadere regels te stellen over in ieder geval locatie, omvang en inpassing. GS hebben hieraan uitvoering gegeven met de Uitvoeringsregeling opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied (vastgesteld op 12-07-2016). Beide regelingen tezamen vormen de ruimtelijke spelregels voor zonne-opstellingen in Noord-Holland.

GS willen met deze uitvoeringsregeling onder voorwaarden ruimte bieden voor opstellingen voor zonne-energie in het landelijk gebied. Uit het onderzoek in het kader van de beleidsnota Perspectief voor Zon in Noord-Holland blijkt namelijk, dat binnen bestaand stedelijk gebied in ieder geval op korte en middellange termijn onvoldoende ruimte beschikbaar is voor de ambities in de provincie ten aanzien van zonne-energie.

Deze wijziging van de uitvoeringsregeling betreft 2 aanvullingen op de in 2016 vastgestelde regeling:

1. een aanpassing van de situering van opstellingen, zodat deze ook aansluitend op dorpslinten kunnen worden toegelaten.
2. een aanpassing van de omvang van een opstelling voor specifieke locaties, zogenoemde stimuleringsgebieden zonne-energie.

Beide aanvullingen worden hierna toegelicht.

1. Dorpslinten

GS vullen hun bevoegdheid in de huidige uitvoeringsregeling in door onder meer te borgen dat een opstelling voor zonne-energie altijd aansluitend op bestaand stedelijk gebied (BSG) dient te worden gerealiseerd. Hiermee wordt geborgd dat zonneparken aan de rand van bestaande verstedelijking, daar waar de energiebehoefte binnenstedelijk in onvoldoende mate kan worden gerealiseerd, tot ontwikkeling komen. Doel is de karakteristieke openheid van het landschap te behouden en de economische (agrarische) structuur van het landelijk gebied zo min mogelijk aan te tasten. Gelet op dit doel en de genoemde ambities zijn GS van mening dat ook aansluitend aan een dorpslint een opstelling voor zonne-energie kan worden toegelaten. Een dorpslint is een langgerekte reeks van bebouwing ten behoeve van stedelijke functies. Vanuit de ambities ten aanzien van energietransitie (het zoveel mogelijk voorzien in lokaal opgewekte energie) gelden hier vergelijkbare argumenten als bij 'echt' stedelijk gebied. Dit terwijl de openheid van het landschap en de agrarische structuur ook bij deze dorpslinten niet of slechts beperkt wordt aangetast. Om deze redenen is het vanuit het beleid voor zon wenselijk om voor dorpslinten een vergelijkbaar regime te hanteren als voor (regulier) bestaand stedelijk gebied.

Deze argumenten om voor opstellingen voor zonne-energie voor dorpslinten een vergelijkbare mogelijkheid te bieden als voor bestaand stedelijk gebied geldt specifiek voor zonne-energie in het landelijk gebied. Het is niet de bedoeling van GS dat deze verruiming naar analogie wordt toegepast voor andere regelingen die het begrip bestaand stedelijk gebied hanteren.

Het begrip bestaand stedelijk gebied is opgenomen in het (landelijk geldende) Besluit ruimtelijke ordening (artikel 1.1.1, eerste lid onder h, Bro). Hoewel er op dit moment nog geen jurisprudentie is

of dorpslinten of andere lintbebouwing behoren tot bestaand stedelijk gebied, gaan GS er om navolgende redenen van uit dat dit niet het geval is voor los van een dorpskern in het buitengebied gelegen dorpslinten. Onderdeel van de begripsomschrijving bestaand stedelijk gebied is namelijk dat sprake moet zijn van een stedenbouwkundig samenstel van bebouwing. Dit veronderstelt een concentratie van (op korte afstand van elkaar gelegen) bebouwing met een samenhangende structuur. In de jurisprudentie over het met 'bestaand stedelijk gebied' vergelijkbare begrip 'bebouwde kom', zoals dat wordt gehanteerd in de milieuregelgeving (onder andere het Activiteitenbesluit en de Wet geurhinder veehouderijen), komen deze elementen 'concentratie van bebouwing' en 'samenhangende structuur' terug¹. Uit deze jurisprudentie volgt dat lintbebouwing op zichzelf geen bebouwde kom kan zijn². Er is geen sprake van een samenhangende structuur en de bebouwingsconcentratie is hiervoor op gebiedsniveau te laag. Alleen indien een bebouwingslint is gelegen direct aansluitend op een dorps- of stadskern, kan dit ertoe leiden dat dit bebouwingslint bestaand stedelijk gebied is omdat zij onderdeel is van de dorps- of stadskern. Ook in dit geval is het overigens niet het bebouwingslint zelf dat de aard van het gebied bepaald.

Deze wijziging voegt een nieuw begrip dorpslint toe aan de uitvoeringsregeling. Een dorpslint is langgerekte lijn van aaneengesloten of op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing ten behoeve van overwegend stedelijke functies. In de praktijk is een dergelijk dorpslint gelegen aan een weg of een watergang. Het gaat dus om een lange reeks van meerdere hoofdgebouwen die tezamen een herkenbare lijn vormen in het landschap. De gebouwen zijn daarbij aaneengesloten of zodanig dicht bij elkaar gelegen, dat de lijn vanuit stedenbouwkundige en landschappelijke optiek niet wordt onderbroken. In dat geval is immers sprake van verspreid langs een weg gelegen gebouwen. Een concrete maximale afstand die hierbij in acht moet worden genomen is moeilijk te geven. Dit hangt af van de locatie, onder andere de schaal van het landschap en de schaal van de bebouwing. Een dorpslint bevat hoofdzakelijk stedelijke functies. Dit zijn functies die verband houden met wonen, bedrijven en voorzieningen (zie ook artikel 2 onder oo PRV). Met het woord hoofdzakelijk willen GS niet uitsluiten dat binnen een dergelijk dorpslint een enkele agrarische bedrijfswoning is opgenomen (mits deze ook aaneengesloten of op korte afstand van andere bebouwing is gelegen).

2. Stimuleringsgebieden zonne-energie

Zoals in de beleidsnota 'Perspectief voor Zon in Noord-Holland' is aangekondigd, kunnen er op bepaalde locaties redenen zijn om van de vastgestelde ruimtelijke spelregels voor zonne-opstellingen af te wijken en parken groter dan 25 hectare mogelijk te maken. Deze locaties worden *stimuleringsgebieden zonne-energie* genoemd. In de beleidsnota wordt nader omschreven aan welke voorwaarden een stimuleringsgebied moet voldoen om potentieel passend te zijn binnen de provinciale ruimtelijke belangen. Het gaat om gebieden met een grote ruimtelijke dynamiek nabij bijvoorbeeld green- en mainports, waar meer grootschalige zonne-opstellingen passen in het regionale ruimtelijke- en energetische verhaal.

Deze wijziging van de Uitvoeringsregeling voorziet in een specifieke regeling om deze stimuleringsgebieden zonne-energie mogelijk te maken in de vorm van een nieuw artikel 3a met een bijlage 1. Het gaat daarbij om specifieke locaties die geometrisch begrensd worden aangeduid in bijlage 1 van deze Uitvoeringsregeling. Door deze geometrische begrenzing is het niet nodig tekstuele regels te stellen aan locatie en omvang van de opstelling (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling). Dit artikel wordt voor deze stimuleringsgebieden dan ook niet van toepassing verklaard. De regels ten aanzien van de inpassing van de opstelling voor zonne-energie (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling) zijn wel van toepassing. Specifiek voor *Stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek* geldt op

¹ Zie bijvoorbeeld ABRvS 18 februari 2015 ECLI:NL:RVS:2015:450 en ABRvS 10 april 2013 ECLI:NL:RVS:2013:BY9178

² ABRvS, 20 juni 2012 ECLI:NL:RVS:2012:BW8839 en ABRvS 23 juni 2010 ECLI:NL:RVS:2010:BM8792

artikel 3 een uitzondering ten aanzien van de maximale hoogte van de opstelling. Dit wordt inhoudelijk toegelicht onder het kopje *Stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek*.

De regel ten aanzien van de minimale afstand tussen woonbebouwing en de opstelling voor zonne-energie wordt met deze wijziging verplaatst van artikel 2 naar artikel 3. Inhoudelijk betreft dit ook een regel ten aanzien van inpassing, zodat plaatsing in artikel 3 logisch is. Deze verplaatsing leidt er ook toe dat deze regel ten aanzien van de minimale afstand tussen woonbebouwing en de opstelling voor zonne-energie van toepassing is op opstellingen in stimuleringsgebieden.

Een verzoek tot stimuleringsgebied wordt aangedragen door de betrokken gemeente. Vervolgens zullen GS dit verzoek toetsen aan de PRV, die uiteraard onverkort van toepassing is. Dit betekent dat ook een stimuleringsgebied alleen via een omgevingsvergunning voor een periode van maximaal 25 jaar kan worden vergund en dat ook stimuleringsgebieden niet zijn toegestaan binnen Natuurnetwerk Nederland (vml. EHS), binnen het werelderfgoed Stelling van Amsterdam, binnen bufferzones of binnen weidevogelleefgebied.

Vervolgens zullen GS het betreffende verzoek toetsen aan de kaders voor wat betreft locatie in de beleidsnota 'Perspectief voor Zon in Noord-Holland'. GS leggen de locatie en de omvang vervolgens vast door de geometrische begrenzing van de locatie op te nemen in bijlage 1 bij deze Uitvoeringsregeling. Indien noodzakelijk kan GS daarbij nog een uitzondering opnemen voor het betreffende stimuleringsgebied ten aanzien van de inpassing (artikel 3 Uitvoeringsregeling).

Stimuleringsgebied zonne-energie Groene Hoek

Op 5 april 2017 heeft het college van de gemeente Haarlemmermeer per brief een verzoek tot stimuleringsgebied aangedragen voor de locatie "Groene Hoek". Het plan voor een zonnepark op de locatie Groene Hoek, Hoofddorp stamt al uit 2015. In maart 2016 heeft de gemeente omgevingsvergunning verleend voor een ontwikkeling van een zonnepark van 26,5 hectare in dit gebied. Op dat moment was er nog geen formeel provinciaal afwegingskader. Later is de wens ontstaan voor een uitbreiding tot 50 hectare. Groene Hoek ligt in het dynamische deel van de Haarlemmermeer, tussen Schiphol, Rijksweg A4 en Hoofddorp. Vanuit de gemeente Haarlemmermeer is er brede steun voor deze locatie. Onder andere vanwege haar geïsoleerde ligging ten opzichte van ander landelijk gebied; in dezen het gemeentelijk aangewezen agrarisch kerngebied van de Haarlemmermeer. Bovendien past dit initiatief binnen de lokale en regionale ambities voor duurzame energie. De wijze waarop het plan zal worden gerealiseerd voldoet verder - op de hoogte van de opstelling na - aan de randvoorwaarden die de provincie aan zonneparken stelt. Bovendien is het plan onderbouwd met een uitgebreid landschapsplan waarin een goede ruimtelijke inpassing in de omgeving is voorzien. De hoogte van 2 meter is strikt genomen strijdig met het beleid voor zon, maar de initiatiefnemer geeft in het landschapsplan overtuigend aan dat door de specifieke verlaagde ligging van het perceel ten opzichte van de omliggende wegen en bebouwing het met de hoogtebeperking bedoelde effect wél wordt gerealiseerd. Doordat het maaiveld van deze locatie zo'n 40 cm onder straatniveau van de Rijnlanderweg ligt, blijft vanuit de woningen het zicht over de opstellingen op ooghoogte behouden.

Uitgegeven op *

Namens Gedeputeerde Staten van Noord-Holland

R.M. Bergkamp, provinciesecretaris.